

KRÁSY SLOVENSKA

OBRÁZKOVÝ ČASOPIS JEDNOTNEJ TELOVÝCHOVNEJ ORGANIZÁCIE SOKOL, VENOVANÝ PROPAGÁCII A OCHRANE PRÍRODNÝCH KRÁS, TURISTIKE, CESTOV. RUCHU A JASKYNIARSTVU

1950

3-4

Ročník XXVII

Redakcia: Turčiansky Svätý Martin. — Administrácia: Slovtour, Liptovský Svätý Mikuláš, Stalinova 1. — Telefon číslo 105

Nové výstupy v Tatrách

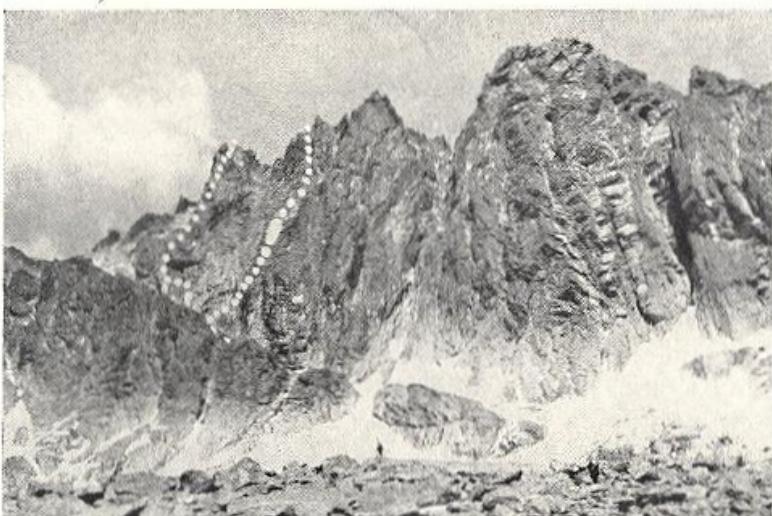
Veža v Javorovom štítu lavá (z Veľkej studenej doliny) — V. hranou. Nástup na rebre, ktoré zabieha do sutového pola, ktoré je obyčajne pokryté snehom. 15 m po ňom až pod previs. Priamo cez previs (veľmi fažko pomocou skoby), potom traverz do komína (na pravú ruku). Vzpieraním hore a zpäť na hranu asi 10 m. Prídeme na trávnatú plošinu k veľkým blokom (istenie). Pred nami sa týci veľmi exponovaná hrana a na jej ostrí priamo hore. V hrane na ľavú ruku máme veľký odštiepený blok, nad ktorým robíme traverz doprava do stienky a cez jej previslý okraj na dobrú plošinu (istenie v sede rozkročmo) 30 m. Odtiaľ po dobrých stupoch už hrebeňového rázu 30 m na veľkú trojuholníkovú stenu pod exponovanú stenu. Na jej ľavé rebro pomocou živého rebríka a ďalej priamo hore stenou po veľmi dobrých záchytoch. Prídeme do malého sedielka a tu končia fažkosti. Ďalej presne po hrane asi 120 m na vrchol. Pevná skala, veľmi exponovaná. Arno Puškáš—Arpád Szabó. 6. VIII. 1949. Prvé prelezenie 4 hod. Kvalifikácia dolu VI., hore IV.

Prostredná Čierna veža — J. stenou. Nástup z rampy na Stolárezikovo sedlo (K. G. č. 1297) pred miestom, kde steny Malej Čiernej veže tvoria nad rampou pre-

Severná stena Malého Kežmarského štítu. — Новый путь в Высоких Татрах. — Une nouvelle ascension dans les Hautes Tatras. — New ascension for climbers in the High Tatras. — Nova ascendo en Altaj Tatroj.

Foto Dr. Šádek.

Južná hrana Malej Čiernej veže a južná stena Prostrednej Čiernej veže. — Новые пути подъема на Татранские щиты. — De nouvelles ascensions des pics de Tatras. — New ascensions for climbers on the High Tatra peaks. — Novaj ascendoj sur la pintoj de Tatra-montegaro.
Foto Dr. Šádek.

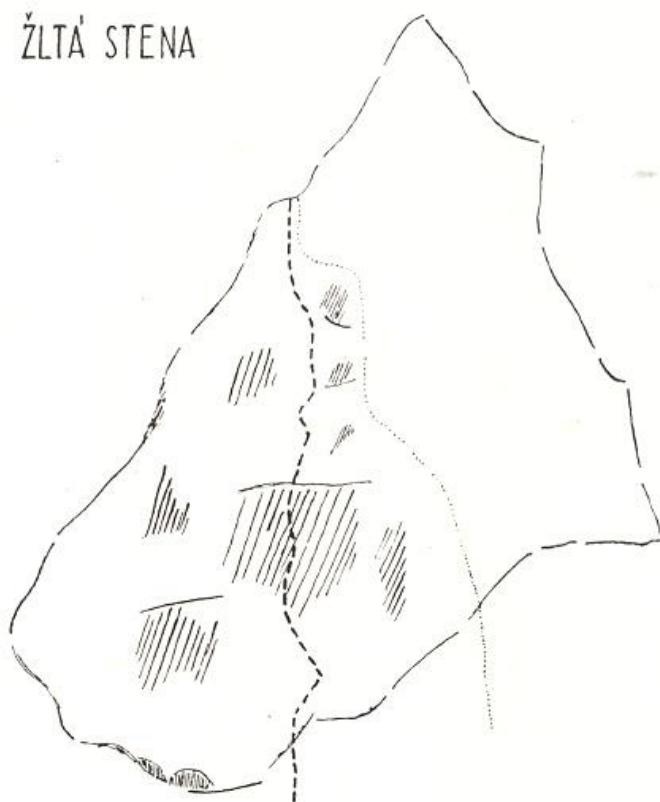
vis. Cez červenú platňu 7 m šikmo hore, odkiaľ 5 m šikmým traverzom (n. f.) doprava na malú plošinku. Zprava žliabkom hore asi 45 m. Ďalších 30 m ľahkým terénom mierne doprava na hranu. Odtiaľ po ľavej strane kúta na ľavy okraj vrcholu. Čas: 2 hod. Dolná časť V. Karol Bocek, Jelena Rennerová a Jaromír Šádek. Dňa 15. VIII. 49.

Malý Kežmarský štit — pravou polovicou S. steny. Nástup s trávnatého trojuholníka, asi 30 m vpravo od päty „Y“ (Stanislavského komína). Malou, k V obrátenou stienkou hore na trávnatú plošinku, s ktorej ľavým kútom na jej trávnatý vrchol. Po trávnatej lávke — od plesa dobre viditeľnej oblúkom hore a doprava na jej koniec do výrazného žliabku (40 m). Žliabkom nahor asi pol povrazovej dĺžky pod previs, ktorý obchádzame niekoľko m pod ním. Vpravo po hrebienku na trávnatú plošinku tesne pod previsom. S nej stienkou pozdĺž zárezov na ďalšie trávy pod veľkým previsom. Odtiaľ mierne hore, nato traverz doľava na koniec trávnatých lávok (asi 10 m). Nad sebou vidime šikmo hore doprava stúpajúcemu jemnému trhlinu, ktorá o niekoľko m vyššie rozširuje sa v úzky, krátkej komínik. Tadiaľ nahor (k. f.) a na trávy nad komínom a odtiaľ po lámavej skale s trávami šikmo doprava, až sa znova priblížime k nášmu hlavnému zárezu (30 m). Ďalej po lámavej skale na veľké trávy, pásovitě pretínajúce polovicu dolnej časti steny. Po týchto pod širokú výraznú stenu.

Mierne vľavo na skalnatú pyramídu s plochým bielym balvanom (kamenný mužik). Previsom (živý rebrík) do šikmo doprava prebiehajúceho 2 m žliabku, odkiaľ 3 m nahor (k. f.) krok doľava a ďalších 30 m žliabkom šikmo doprava na skalnatý stupeň. S neho cez hladkú skalu traverz doprava k čierнемu kútu, ktorého ľavou bielou stienkou nahor a 2 m pod koncom stienky traverz doprava do ľahšieho terénu (n. f. pevná skala). Ďalej postupujeme širokou priehlbou, smerujúcou najprv šikmo doľava, potom nahor až na vodorovnú lávku pod pravým štítom. Po lávke doľava na „Nemecký rebrík“.

„Nemeckým rebríkom“ nahor k miestu, kde mierne klesá. Nahor do pukliny s veľkým vklineným balvanom a nad ním cez ďalšie balvany šikmo doľava na veľkú suťovú terasu (cesta č.: 1288 K. G.). Odtiaľ vidime nad sebou asi o 30 m vyššie začínajúci svislý žliabok, ku ktorého päte sa dostaneme oklukou zľava, s ďalšej suťovej terasky. Žliabkom asi 60 m nahor, kde sa náhle zužuje v krátky, svislý komín hladkých stien. Ten obchádzame oblúkom stenou vpravo od komína po bielej skale s trávou (n. f.) tak, že prídeme tesne vpravo pod komín, ktorý tu končí a prechádza v skalné rebro. Odtiaľ po voľne ležiacich skalách niekoľko m hore, potom šikmo doprava a traverz doľava po hladkej skale 8 m zpäť na spomenuté rebro.

ŽLTÁ STENA

— STARÁ CESTA (KOROSADOWICZ)
..... NOVÁ CESTA (PARAK-STRZEBONSKI)

Po jeho ľavej, potom pravej strane nahor do širokého žľabu (veľmi lámavá, drobivá skala), po ktorom na kazateľňu so svetlých blokov, hroziacich sosutím (3 dĺžky lana), s tejto zase na ďalšiu (3 dĺžky lana) a na SZ hranu a ďnu k vrcholu. Časť k „Nemeckému rébriku“: kraje fažké (VI). Dňa 25. VIII. 1949. Časť od „Nemeckého rebríka“: Neobyčajne fažké (V.). Dňa 27. VIII. 1949. Karol Bocek, Jaromír Šádek.

Malá Čierna veža — J. hranou. Nástup v hornej tretine rampy ku Stolárezikovmu sedlu nad veľkou červenou platňou, kde vyčnieva charakteristický obdialníkový previs. V spádnici jeho pravého okraja hore „živým rebrikom (n. f.) traverz cez platňu do ľava (asi v jeho hornej tretine) a žliabkom tesne vľavo od zmieneného previsu hore a šikmo doprava na hranu nad previsom. Po nej niekoľko dĺžok povrazu hore pod výšvih, s hore prečnievajúcim vrcholovým blokom. JV stenou výšvihu niekoľko m vpravo od J. hrany trhlinou tesne pod prečnievajúci vrcholový blok a šikmým komínkom tesne vpravo od bloku do štrbinu medzi ním a vrcholkom. Trhlinou na vrchol. Čas: 2 hod. Jaromír Šádek, Karol Bocek. Dňa 26. VIII. 1949.

Priečna veža — SV stenou, z dolinky pod Sedielkom. Nástup v spádnici vrcholu, z ľavého oblúka snehového poľa, pri nápadne rozštiepených skalách. Pri nich až nahor pod previslú skalu, od ktorej ďalej po pravej trávnatej lávke na skalnaté plošinky. Smerujeme mierne vľavo k malému komínku, ktorým sa dostaneme na trávnatú plošinku. Odtiaľ priamo do štrbinu a po hrebene na vrchol. Čas: 1 hod. Kvalifikácia IV. Karol Bocek, Ludovít Jendreják. Dňa 29. VIII. 1949.

Zltá stena ľavou stranou. Od najnižšieho bodu JV tretiny Žltej steny na jednu dĺžku lana vpravo šikmo hore je výrazná trhлина. Cez ďnu nastupujeme po voľných kameňoch a po 5 m prechádzame vpravo na šikmú trávnatú lávku (15 m). Pokračuje-

me mierne doľava a dostávame sa po 20 m do menšieho výrazného žlebu s lámovou skalou. Tu sa nám rozdvojuje a my pokračujeme ľavým komínom. Po 30 m komínom s lámovou skalou dostávame sa na kolmú stenu s nepatrnej trhlinou. Lezenie krajne fažké a exponované. Tu nenachádzame vhodné špáry na skoby, ani na chyty. Asi po 12 m v stene dostávame sa na nepatrny stupeň pod kolmú 6 m stienku. Tu je dobré istenie. Po zdolaní tejto stienky dostávame sa cez lámové skaly v menšom žlabe na mierne šikmé platne. Pokračujeme mierne vľavo cez previslé balvany do výraznej trhliny a po 30 m vpravo na šikmú stupňovitú platňu. Tu nachádzame vhodnú štrbinu pre istenie. Ďalej pokračujeme hladkou stienkou po ľavej strane asi 3 m hore a ztiaľto zdolávame previs, ktorým sa dostávame na menší balkónik. Pokračujeme priamo hore asi 4 m cez previslé vytláčajúce balvany vľavo na šikmú platňu s výrazným hranolom na istenie. Tu asi 2 m po platni hore prechádzame vľavo do komína (18 m) s hladkými stenami bez chytov. Výstup krajne namáhavý. Dostávame sa na mierne stupne a ďalej doľava do šikmého žlabu a po dĺžke povrazu priamo na východný hrebeň Žltej steny. Kvalifikácia: v nástupe dĺžka lana V., zvyšok VI. Krajne namáhavý a exponovaný výstup. 6 hod. 25. IX. 1949. Julo Parák a Genek Strzeboński striedavo.

Kežmarský štit J. stenou — ľavým vhíbením. Južná stena Kežmarského štítu má tri piliere, medzi ktorými sú dve vhíbenia a to pravé a ľavé. Tento výstup viedie ľavým vhíbením. Cez snehové pole (pravdepodobne celý rok) až pod rebro, ktoré vystupuje z ľavého vhíbenia. Na jeho ľavej strane po platniach o dobrých záchytoch 2 dĺžky lana. Odtiaľ doprava k obrovskému odštiepenému obdialnikovému bloku a v jeho záreze dosť fažko naň (15 m). S neho asi 5—6 m do prava a stojíme na spomenutom rebre. Pred sebou máme obrovské platne, prerastené trávou, cez ktoré prechádzame šikmým traverzom doprava 3 dĺžky lana. Prídeme ku skalnému žliabku, ktorý je blízko stredného piliera steny a ním 30 m hore na oblých záchytoch. Odtiaľ ešte 30 m hore a dostaneme sa na bod, kde sa lomí južný pilier steny. Pred nami sa tiahne až k štítu mokrý skalný žlab. (Stále sa držíme prostriedka žlabu.) 60 m priamo hore. Odtiaľ do komína so zaklineným balvanom a cezeň priamo hore (voda). Ďalej 7 dĺžok lana hore po vymletých stupoch a záchytoch. Odtiaľ traverz šikmo doprava po platni. (Na ľavú ruku nám ostáva veľká, žltá previslá stena.) Vyjdeme k jej rohu a ešte 30 m hore. Tu sa stretávame s výstupom južného piliera. Odtiaľ ešte 3—4 dĺžky na vrchol. Dosť pevná skala. Arno Puškáš—Arpád

VEL'KA GRANÁTOVÁ VEŽA Z. STENOU:

Szabó. 17. VII. 1949. Prvé prelezenie 4 hodiny. Kvalifikácia IV. Výška steny cca 550 m.

Baranie rohy J. stenou — prostriedkom. Od Z. piliera doprava sa tiahne stred steny, vpravo ohraničený rebrom. Nástup od rebra doľava cez trávnaté lávky asi 80 m. Stojíme na plošine, zľava ohraničenej kolmou stenou, zprava rebrom, medzi ktorými sa skláňajú šikmé platne. Traverz doprava a fažko priamo na rebro asi 15 m. Po 30 m dobrých stupov a chyto opustíme rebro, ktoré sa tiahne doprava a stojíme na kraji rokliny. Cez ňu priamo do steny a ľahou hore k previsu, ktorý obchádzame zľava (f) a ďalej na trávnatú trojuholníkovú plošinu. Z nej zárezom priamo hore cez vytláčajúcu stienku, ďalej doprava cez 5 m stienku (exponované) na širokú trávnatú lávku. Z nej priamo hore asi 7 m a jej previslú časť zdolávame zľava (po pravej ruke máme sedielko, z ktorého sa dvíha pokračovanie rebra). Pred nami je vrcholová partia, zľava obrovské platne, ohraničené zprava kulisou a tak tvoria mohutný zárez, tiahnúci sa až na sufovú terasu Baraních rohov. Ležíme v záreze asi 30 m. Odtiaľ priamo hore až pod previs a cezeň veľmi fažko hore (na pravú nohu pomocný stupeň bez záchytov), ďalej do komína s vyčnievajúcim a vytláčajúcim blokom. Cezeň doľava na plošinu s balvanmi. S nej priamo hore na západný pilier, ktorý ústí do surovej plošiny Baraních rohov. Odtiaľ asi 10 min. cez nakopané skaly na vrchol. Pevná skla. Arno Puškáš—Zdenka Ondrová—Karol Bocek 24. VII. 1949. Prvé prelezenie 4.30 hod. Kvalifikácia IV.—V.

Baranie rohy — JZ rebrom. Nástup z rokle vrúbiacej B. R. od západu. Hneď na začiatku rokle do skál doprava na trávnaté terasky smerom k charakteristickému kútu hladkých stien. Jeho ľavou stienkou hore pozdĺž prečnievajúceho balvana (zostane vpravo) a pozdĺž trhliny pod previsom (asi 20 m). Ním šikmo doprava a potom zpäť oblúkom nad ním na pohodlnú plošinu. Odtiaľ žliabkom hore a mierne doprava na ďalšiu plošinu, doprava ku krátkemu, šikmému komínu, ním hore a skoro vodorovnou trhlinou cez platňu doprava. Po lávke doľava zpäť na hranu rebra a hore k vežičke pod platňami koncom žlabu zľava prichádzajúceho. Žliabkom vľavo od vežičky na platňu, traverz doľava do jeho stredu a pozdĺž trhliny hore na hranu, na vrcholovú strechu a na vrchol. Čas: 2 hod. Kvalifikácia IV. Jelena Rennerová, Jaromír Šádek. Dňa 25. VII. 1949.

Zbojnicke veže — S stenou. Pozdĺž trhliny, pretínajúcej S stenu Zb. veže od štrbinu medzi Veľkou a Prostrednou vežou. Nástup z rokliny medzi S stenou Zb. veže a Z stenou S hrebene Širokej veže z veľkého bieleho balvana v spodnej trhline.

Hore k päte trhliny a s ňou cez niekoľko previsov do štrbinu. Čas: 1 hod. Kvalifikácia IV. Jelena Rennerová, Jaromír Šádek. Dňa 31. VII. 1949.

Veľká granátová veža Z. stenou (náčrtok). Nástup je presne uprostred západnej steny. Z kuloáru prejdeme jednu dĺžku lana po schodovitých skalách vpravo hore. Tu sa začína lezenie. Vľavo je nad nami pravá strana veľkej platne. Cez malé previsy 30 m priamo hore. Nasleduje fažký traverz doľava šikmo hore, asi 8 m. (Dobré špáry pre istiace skoby.) Sme pod veľkou platňou, ktorá je rozdelená na dve polovičky plynkým komínkom (expozícia). Komínkom 4 m priamo hore (v. f.) a ešte 15 m na vrchol po ľavej stene komínu (v. f.). Kvalifikácia IV. Pevná skala. 1 hod. J. Mešter a Š. Porubän 1. VIII. 1949.

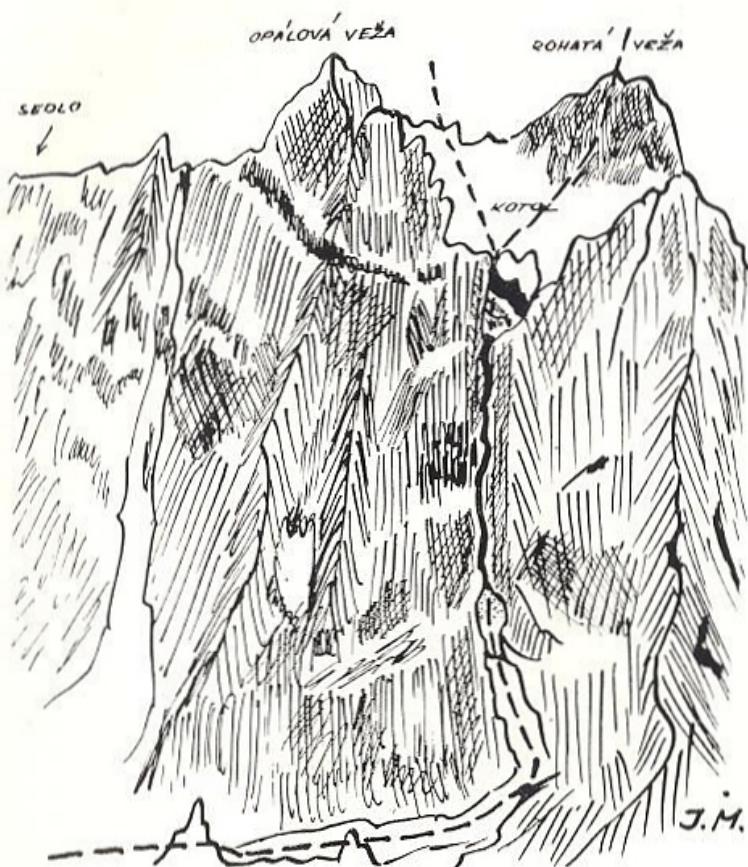
Komíny v Granátovej stene (náčrtok). *Komin č. II.* Po turistickej ceste, ktorá viedie na Poľský hrebeň, nad Večným dažďom odbočíme doprava smerom na východ. Prichádzame k obrovskému výraznému komínu v Granátovej stene. Nástup je vpravo od komína asi 50 m. Pod západnou stenou Velickej kopy je široký a dosť strmý kuloár. Kuloárom asi 150 m priamo hore, odtiaľ trávnatými lávkami doľava na malé sedielko. So sedielka sostúpime asi 40 m do malého kotla, z ktorého vybiehajú dva obrovské komíny. Naša cesta viedie pozdĺž ľavého komína. Cca 80 m po ľavej strane komína po hladkých skalách na dobré stanovisko. Pred nami je asi 15 m stienka. Zdoláme ju priamo. Nad stenou ďalšia plošinka. Pokračujeme stále vľavo od mokrého komína. Malými stienkami asi 60 m priamo hore. Pred nami je ďalšia stena, asi 50 m vysoká. Nasleduje 5 m traverz doľava do mokrého trávnatého komína. Komínom 80 m priamo hore na ľavé rebro bočného žľabu. Cez široký žľab traverzujeme po pohodlnnej lávke asi 40 m doprava do hlavného komína. Odtiaľ komínom 30 m priamo hore sme pod 20 m stienkou, cez ktorú tečie voda. Od vodopádu do ľava priamo hore (v. t. exponované miesto). 10 m potom šikmo doľava na suťovú plošinu. Cez suťovisko ešte 100 m vpravo hore na široké sedlo pod západným rebrom Veľkej Granátovej veže. Kvalifikácia III. 2 hod. Pekné lezenie po pevnej skale. J. Mešter a Š. Porubän, 1. VIII. 1949. — *Komin č. I.* Je najkratšou nástupovou cestou na hrebeň Granátových veží. (Na Dolnú Granátovú štrbinu.) 1. hodina. Cesta je zakreslená len kvôli orientácii.

Veľká Litvorová veža V. stenou (náčrtok). Nástup je v žľabe medzi Zadným Gerlachom a Veľkou Litvorovou vežou. Tri dĺžky lana po snehu hore. Odtiaľ ľahkou stienkou po vymytých skalách 30 m priamo hore. Ďalej lámavým komínom na menej výrazné rebro v pravej polovici steny. Po rebre cez malé trávnaté lávky a lámavé skaly na previslé balvany. Po rebre cez voľné balvany 60 m hore. Odtiaľ rebro odbočuje šikmo doprava, ešte 100 m stále rebrom cez úplne voľné skaly. Sme pod

VEĽKÁ LITVOROVÁ VEŽA V. STENOU.

ROHATA' VEŽA J. KOMÍNOM.

štítovou stienkou Veľkej Litvorovej veže. Stenou 50 m priamo hore na druhý zub hrebeňa. Čisté lezenie asi 250 m. Kvalifikácia III., jedno miesto IV. $1\frac{1}{2}$ hod. Veľmi lámavá skala. J. Mešter a Š. Porubán 2. VIII. 1949.

Rohatá veža južným komínom. S turistickej cesty, ktorá viedie na Poľský hrebeň v dolnom poschodi Kvietnice, odbočíme na východ, smerom k veľkému výraznému komínu. Po ľavej strane kuloáru dôjdeme k hladkej stienke. Pod stienkou traverzujeme asi 80 m doľava k výraznému trávnatému komínu. V komíne 30 m hore na trávnaté lávky, ktorými na malé sedielko medzi prvou a druhou výraznou vežou. Pred nami je obrovský kuloár. Prechádzame priamo doňho, ďalej doľava po strmej trávnej lávke 50 m hore na ďalšie sedielko a dolu do bočného žľabu. Sme vo veľkom kotle s početnými vežičkami. Ďalej žľabom hore asi 200 m vľavo od nás je trávnaté sedlo, čiastočne pod snehom. Vpravo dve výrazné ihly. Pred nami je západné stena Opálovej veže. Žľabom hore asi 100 m (skalní mužíci) dôjdeme do malého kotla úplne pod stenou, z ktorého odbočuje naľavo obrovský komín, ktorý rozdeľuje južnú stenu Opálovej veže od juhovýchodnej hrany Rohatej veže. Tu sa začína vlastné lezenie. Po oblých vymytych skalách 70 m komínom hore na čierny, machom porastený trojuholník. Komín je uzavretý hladkou 8 m platňou. (Kvôli orientácii: vpravo v stene je úplne hladká naklonená platňa.) Cez 8 m platňu hore do komína (n. f.), slabé špáry pre skoby (expozícia). Ďalej 60 m priamo hore po skúpych záhytoch cez stále sa opakujúce malé previsy, na malú plošinku v komíne (k. f.). Skobovanie po oboch stranach je skoro nemožné. Na plošinke dobré miesto pre istenie. Nad plošinkou zaklinené balvany tvoria veľký previs. Cez previs iba na rukách, ďalej komínovou technikou 15 m hore na ďalší stupeň (steny ko-

mína tvoria 90° uhol, n. f.) Odtiaľ hore na väčšiu plošinku v komíne, stále oblé záchyty, lámavá skala (n. f., expozícia), nakoľko celý komín je úplne svislý. Ďalej mokrým komínom 30 m hore na rozšírenú časť (n. f.). Pred nami je obrovský zaklinený balvan, ktorý tvorí asi 15 m previs. Pod previsom mokrá jaskyňa. Medzi ľavou stenou komína a previsom 15 m hore na trávnatú lávku (dobré miesto na istenie). Sme vo veľkom kotle medzi Opálovou vežou a Rohatou vežou, odtiaľ trávnatým žľabom Ľahko na Rohatú vežu, alebo na hrebeň Opálovej veže medzi pravým a prostredným vrcholcom. Kvalifikácia V. 4. hod. Exponovaný výstup, skobovanie iluzorné. J. Mešter a Š. Porubän. 3. VIII. 1949.

XXVII. horolezecký týždeň vo Vysokých Tatrách r. 1949

B. XXVII. horolezecký týždeň.

31. júla 1949 sišli sa účastníci do Starého Smokovca a po vykonaní formalít sa rozišli do všetkých kútov Vysokých Tatier.

I. skupina stanovala v Nefcerke. Viedol I. Fábry.

II. skupina stanovala v Javorovej doline. Viedol A. Puškáš.

III. skupina bola ubytovaná v chate pri Popradskom plese. Viedli Dr. G. Bárdos a L. Hayde.

IV. skupina bola ubytovaná v chate pod Rysmi. Viedol P. Andrášik.

V. skupina bola ubytovaná v Sliezskom dome. Viedol J. Brandobur.

VI. skupina v Zbojníckej chate. Viedli Dr. J. Chovan a Ing. Bukovčan.

VII. skupina v Téryho chate. Viedol J. Kováčik.

VIII. skupina v chate pri Zelenom plese pod Jastrabou. Viedla M. Bačáni.

Program horolezeckého týždňa.

1. augusta 1949. Široká veža sev. hrebeňom: R. Tóth, Homa.

Žabi kôň zo Žabieho sedla: Hayde, Pažitná, Koreň, Zafko, Weisz, Radvanec, Oravec, Farkašovský.

Ošarpance juh.-vých. hrebeňom: Dr. Fr. Kučera, Dr. Pekárek, Kučerová.

Východný nad Železnou bránou zo Zlomiskovej štrbinu, Popradský Ladový, sostup do sedla pod Drúkom: Dr. Bárdos, Dr. Hynková, Miškuv, Riškovič, Matznerová.

Volov chrbát, Žabia veža, Hincova veža hrebeňmi: Dr. K. Kučera, Ing. Gvozdanič, Dr. Adamiš.

Žabi kôň juž. stenou: Andrášik, Pochmanová, Horák, Martinec, Peške, Švéthová, Dostál, Tejkalová.

Žabia veža hrebeňom a Vyšného Žabieho sedla: Andrášik, Pochmanová, Dostál, Peške.

Žabia veža južným hrebeňom: Horák, Tejkalová, Martinec, Švéthová.

Gerlach Martinovou cestou: Brandobur, Binderová, Ing. Hatrik, Balošák, Stern, K. Mrázik.

Hrebeň Granátov: Sitár, Volková, Matl.

Bradovica záp. stenou a hrebeň Granátov pri sostupe: Dr. Bálent, Vízner, Holčeczy.

Gerlachovská lávka z Velickej doliny, M. Litvorová veža, Litvorový štít: Koza, Kozová.

Granátová stena lavým komínom — prvovýstup: Mešter, Porubän.

Veľká Gránátová veža prostredkom záp. steny — prvovýstup: Mešter, Porubän.